

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce **Coly Promotion s.r.o.**, IČ: 28509692, se sídlem Čínská 883/14, Praha 6, v likvidaci,

zastoupeného likvidátorem JUDr. Ing. Danielou Majzlíkovou, LL. M., se sídlem Opavská 522/5, Pod Cvilínem, Krnov,

proti
žalovanému **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2014, č. j. 23098/14/5000-14204-701858, a ze dne 8. 9. 2014, č. j. 23099/14/5000-14204-701858,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Základ sporu

1. Finanční úřad pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 6, (dále jen „správce daně“) po daňové kontrole provedené u žalobce za zdaňovací období 1. 1. 2009 – 31. 12. 2009 vydal dodatečný platební výměr na daň z příjmu právnických osob ze dne 13. 9. 2013, č. j. 4825246/13/2006-24904-109456, kterým žalobci doměřil daň z příjmů právnických osob ve výši 14 205 600,-Kč a současně uložil zaplatit penále ve výši 20 % tj. 2 841 120,-Kč.
2. Správce daně dále provedl u žalobce daňovou kontrolu za zdaňovací období 1. 1. 2010 až 31. 12. 2010, na jejímž základě vydal dodatečný platební výměr ze dne 13. 9. 2013, č. j. 4825469/13/2006-24904-109456, jímž žalobci doměřil daň ve výši 18 529 317,-Kč, dodatečně zrušil daňovou ztrátu z příjmů právnických osob ve výši 1 657 523,-Kč, současně vyměřil žalobci uhradit penále ve výši 20 % z částky doměřené daně ve výši 3 705 874,-Kč a 1 % z částky doměřené daňové ztráty ve výši 16 575,-Kč.
3. Žalobce podal proti oběma dodatečným platebním výměrům odvolání, o nichž žalovaný rozhodl napadenými rozhodnutími tak, že odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru ze dne 13. 9. 2013, č. j. 4825246/13/2006-24904-109456, zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil a dodatečný platební výměr ze dne 13. 9. 2013, č. j. 4825469/13/2006-24904-109456, změnil tak, že doměřená daň z příjmu právnických osob se za zdaňovací období 1. 1. 2010 až 31. 12. 2010, mění na částku 15 763 920,-Kč a penále se mění na částku 3 152 784,-Kč.
4. Stěžejním důvodem rozhodnutí správce daně i žalovaného byl závěr, že žalobce neprokázal uskutečnění faktických plnění podle § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „zákon o daních z příjmů“).

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobce trvá na tom, že daňovou účinnost všech deklarovaných nákladů prokázal. Jak vysvětlil, předmětem jeho podnikání je zprostředkování reklamní činnosti, v kontrolovaném období šlo o zprostředkování reklamy, pronájem reklamních ploch, zprostředkování reklamních ploch (pronájem banerů, pronájem LED panelů), navrhování reklamy. K zajištění této činnosti žalobce uzavřel smlouvy s reklamními společnostmi AdFinity Agency s.r.o., BOOST s.r.o. a EL Produktion s.r.o., protože sám nevlastní žádné reklamní plochy. Žalobce zajišťoval reklamní propagaci pro různé firmy např. New Telecom, Pražská teplárenská a další. Zprostředkování reklamy žalobce prokazoval fotodokumentací, jíž dokládal, že fakturované služby byly opravdu provedeny. Žalobce připomněl, že zákazníci by jistě nepropláceli vystavené faktury, pokud by fakturované služby nebyly provedeny řádně. Na tom nic nemění ani absence smluv, na které správce daně poukazyval. Žalobce uvedl, že jiné, než předložené doklady – z účetního hlediska bezvadné faktury, fotodokumentace, brožury, reklamní propagace firem, předložit nemohl, neboť předmětem jeho činnosti je pouze činnost zprostředkovatelská.
6. Žalobce vytkl žalovanému nedostatečné zjištění skutkového stavu. V rámci doplnění odvolacího řízení žalovaný předvolal k výsledku pět svědků, jednatelů společností, s nimiž žalobce spolupracoval. K výsledku se dostavili pouze dva z předvolaných svědků, na základě jejich výpovědi došlo k částečnému osvědčení daňové účinnosti částek v souhrnné výši 10 335 000,-Kč, zúčtovaných na základě dodavatelských faktur dodavatele AdFinity Agency s.r.o. ačkoli i ostatní svědci moli podpořit tvrzení žalobce o plnění podle

dodavatelských faktur, žalovaný na výslehu ostatních svědků netrval, ačkoli jejich výpověď mohla ovlivnit výsledné rozhodnutí, tímto postupem byl žalobce poškozen na svých právech.

7. Žalobce dále namítl, že v rozhodném období byla jednatelkou žalobce J. M., účetnictví společnosti následně převzal jednatel M. J., který nebyl blíže obeznámen s minulými praktikami žalobce při provádění reklamní činnosti.
8. Konečně žalobce namítl, že vyměřená daň bude mít na jeho činnost likvidační dopad a vyjádřil přesvědčení, že i z hlediska ekonomického zájmu státu by bylo přínosnější umožnit žalobci další podnikatelskou činnost.
9. Žalovaný shrnul průběh řízení vedeného se žalobcem podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) s tím, že skutkový stav, právní posouzení a správní úvahy, které jej vedly k vydání napadených rozhodnutí, jsou podrobně uvedeny v jejich odůvodnění. Jak žalovaný uvedl, důkazní prostředky předložené žalobcem: smlouvy o nájmu reklamních ploch od společností AdFinity Agency s.r.o., BOOST s.r.o. a EL Produktion s.r.o., fotodokumentace a brožury, samy o sobě neprokazovaly, že předmětná plnění podle dodavatelských faktur skutečně provedli deklarovaní dodavatelé. Předmět plnění byl uveden značně neurčitě a ani sám žalobce nebyl schopen přiřadit fotografie k dodavatelským fakturám.
10. Ačkoli k tomu byl vyzván, žalobce nedoložil k prokázání deklarovaných plnění dostatek důkazních prostředků, za této situace začal správce daně skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daně sám zjišťovat. Pokud jde o výsledky svědků, ti byli předvoláni z iniciativy žalovaného, nikoli žalobce. Svědci, kteří se k výsledku nedostavili, byli nekontaktní a pro žalovaného nedostupní. Žalovaný trval na tom, že skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daně zjistil co nejúplněji, nad rámec návrhů žalobce předvolal k výsledku svědky, z nichž některé se kontaktovat nepodařilo, tato skutečnost nemůže jít k tíži žalovaného. Žalovaný proto navrhl, aby Městský soud v Praze (dále též jen „městský soud“) žalobu zamítl.

III.

Obsah správního spisu.

11. Z předloženého spisu se podává, že žalobce podal k Finančnímu úřadu pro Prahu-západ přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 1. 1. 2009 až 31. 1. 2009 a za období 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010. Daňová kontrola byla zahájena 17. 10. 2011 protokolem č. j. 371834/11/060933203597.
12. Žalobce byl vyzván k předložení důkazních prostředků k prokázání, že práce a služby účtované do nákladů společnosti na základě faktur uvedených ve výzvě byly nákladem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Výzva byla projednána v provozovně žalobce dne 7. 2. 2012.
13. V rámci daňové kontroly byly za rok 2009 kontrolovány: obrátová předvaha za rok 2009, rozvaha a výsledovka za období 1-12/2009, faktury přijaté č. 1-227, vydané faktury č. 1-176, výdajové pokladní doklady č. 1-501, karty majetku a interní doklady.
14. Za rok 2010 byly kontrolovány: výsledovka a rozvaha za období od 01.2010-12.2010, obrátová předvaha za rok 2010, faktury přijaté č. 1-212, faktury přijaté za reklamu č. R1-

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

R292, vydané faktury č. 1-367, výdajové pokladní doklady č. 1-317, karty majetku, interní doklady č. 10IN0001-10IN0056, cestovní doklady č. CP001-CP037.

15. Ze zprávy o daňové kontrole vyplývá, že žalobce ve zdaňovacím období roku 2009 zaúčtoval do nákladů společnosti přijatou fakturu č. PF 9004, ze dne 28. 1. 2009 na částku 250 000,-Kč, odběratelem na faktuře není společnost COLY Promotion s.r.o. ale Eurocar transport s.r.o., nejde o daňově uznatelný náklad žalobce.
16. Žalobce zaúčtoval do nákladů společnosti dvě přijaté faktury č. PF 9205 a PF 9210 ze dne 30. 12. 2009 od dodavatele Mediaedge:cia, č. ME 640902612 na částku 400 000,-Kč. Žalobce započítal do nákladů společnosti tuto částku dvakrát, aniž prokázal oprávněnost dvojnásobného zaúčtování do nákladů, čímž porušil § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů.
17. Žalobce zaúčtoval do nákladů společnosti přijaté faktury č. PF 9027 ze dne 23. 4. 2009 ve výši 750 000,-Kč, za prodej know-how digitalizace dokumentů podle smlouvy, podle závěrů správce daně však jde o dlouhodobý nehmotný majetek. Obdobně do nákladů společnosti zaúčtoval odpisy dvou osobních automobilů, které jsou ve hmotném majetku společnosti; žalobce špatně zatřídil osobní motorová vozidla do odpisové skupiny 1. Do nákladů společnosti neoprávněně zaúčtoval částku 235 742,-Kč a neprokázal oprávněnost zaúčtování těchto nákladů jako nákladů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů tím porušil § 26 a § 32a odst. 1 zákona o daních z příjmů.
18. Do nákladů společnosti žalobce dále zaúčtoval výdaje na zprostředkování reklamy dodavatelů EL-Production s.r.o. a BOOST s.r.o.. v průběhu daňové kontroly předložil fotografie reklam na CD nosiči, smlouvu o reklamě uzavřenou dne 29. 1. 2009 uzavřenou mezi společnostmi EL-Production s.r.o. jako dodavatelem a žalobcem jako odběratelem. Dále předložil smlouvu o reklamě ze dne 1. 7. 2009, kde žalobce vystupuje jako dodavatel a společnost EL-Production s.r.o. jako odběratel reklamní kampaně prostřednictvím reklamních ploch panelů a poutačů. Částka plnění přijatých za zprostředkování reklamy od dodavatelů EL-Production s.r.o. a BOOST s.r.o. činí 67 747 000,-Kč. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce neprokázal zaúčtování těchto nákladů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů ve zdaňovacím období roku 2009 a výši daňově neuznatelných nákladů za uvedený rok stanovil na částku 67 747 000,-Kč.
19. Ze zprávy o daňové kontrole dále vyplývá, že správce daně zjistil vážné nedostatky ve zpracování účetnictví žalobce. Jak konstatuje, pokladní doklady nebyly zaúčtovány vůbec, přijaté a vydané faktury byly zaúčtovány částečně, dotace od úřadu práce nebyly zaúčtovány vůbec, nebyly předloženy konečné výstupní sestavy z účetnictví - obrátová předvaha, hlavní kniha, kniha přijatých a vydaných faktur, pokladní kniha.
20. V rámci daňové kontroly bylo mimo jiné zjištěno, že žalobce zaúčtoval do nákladů společnosti výdaje za zprostředkování reklamy od dodavatelů BOOST s.r.o. ve výši 19 083 000,-Kč a společnosti AdFinity Agency s.r.o. ve výši 74 887 000,-Kč. Žalobce ani přes opakované výzvy správce daně neprokázal oprávněnost zaúčtování těchto nákladů jako nákladů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Správce daně dospěl k závěru, že ve zdaňovacím období roku 2010 žalobce neoprávněně snížil základ daně z příjmů právnických osob ve výši 97 523 841,-Kč a neoprávněně zvýšil daňovou ztrátu o 1 657 523,-Kč.
21. Podle protokolu ze dne 28. 8. 2013, č. j. 3293570/12/2102-05403-205410, byla se žalobcem zpráva o daňové kontrole s uvedenými zjištěními projednána.

22. K prokázání uskutečněné činnosti žalobce předložil fotodokumentaci a to konkrétně:
- S popisem „reklama – firma New Way“, dokládající umístění reklamy ve sportovní hale HC Plzeň;
 - S popisem „Sparta Praha“ 2009 a 2010, dokládající umístění reklamy na hřišti fotbalového klubu Sparta Praha, pro firmy: Silnice Group, Amadet, Biocomp, ppm, ekopetrol, Newtel, SV Agency;
 - S popisem Slavia Praha 2009 a 2010, dokládající umístění reklamy na hřišti fotbalového klubu Slavia Praha pro firmy: Ekopetrol, Amadet, ppm factum, Biocomp, Malec a Vavřík, Skenování eu, Gastro Art, Newtel;
 - S popisem „Bohemians“, dokládající umístění reklamy na hřišti fotbalového klubu Bohemians pro firmy: ppm factum, scenování eu, Pro Time, Ekopetrol, Biokomp, handicap, Digitalizace dokumentů, Quick Step, Silnice Group, Vladař a Synové;
 - S popisem „1. Gambrinus liga jaro 2009“,
 - S popisem „Basketball Nymburk – sportovní centrum“

Ve dvou posledně uvedených případech byly doloženy faktury bez textu.

23. Žalobce předložil smlouvy uzavřené se společností EL – Production s.r.o., se sídlem Jindřišská 900/7, jako dodavatelem, jejímž předmětem bylo navržení a provedení reklamní kampaně prostřednictvím reklamních ploch, panelů, poutačů vlastních nebo třetích osob, jeho obchodních partnerů, a to při různých sportovních, kulturních a společenských akcích, tak, aby byl zajištěn hlavní cíl kampaně klienta (t. j. žalobce) tj. rozšíření povědomí o jménu a výskytu podnikatelského subjektu klienta v rámci obchodního prostředí České a Slovenské republiky. Smlouvy byla uzavřena dne 1. 7. 2009 s tím, že místem umístění reklamy byly sjednány: SK Slavia Praha, AC SPARTA Praha, stadion Bohemians 1905.
24. Obdobné smlouvy byly uzavřeny rovněž se společností BOOST s.r.o., se sídlem Na Jarově 2424/2, Praha 3, jako dodavatele, v nichž se dodavatel zavázal k totožné činnosti, s tím, že reklama bude umístěna na zápasech Bohemians 1905, hraných na stadionu Bohemians, při zápasech SK Slavia Praha hraných na stadionu Slavia, a na zápasech HC Sparta Praha hraných na stadionu HC Sparta Praha. Smlouvy byly uzavřeny dne 25. 6. 2010.
25. V postavení klienta resp. zadavatele žalobce dále uzavřel smlouvy se společností AdFinity Agency, s.r.o. dne 4. 1. 2010, těchto smlouvách se společnost AdFinity Agency s.r.o. zavázala provést pro žalobce reklamní kampaň, s tím, že reklama bude umístěna na hlavní tribuně stadionu ČEZ Basketball Nymburk, stadionu HC PLZEŇ 1929 a v areálu zimního stadionu v Plzni, stadionu AC Sparta Praha, stadionu Bohemians 1905, stadionu SK Slavia Praha.
26. Vedle toho žalobce předložil soupis svých klientů; smlouvu o reklamě uzavřenou se společností SV – Agency a.s., se sídlem Sinkulova 1209/40, Praha 4, v níž se v postavení dodavatele zavázal k provedení reklamní kampaně prostřednictvím reklamních ploch, panelů, poutačů vlastních nebo třetích osob, jeho obchodních partnerů, a to při různých sportovních, kulturních a společenských akcích, tak, aby byl zajištěn hlavní cíl kampaně klienta (t. j. SV – Agency a.s.) tj. rozšíření povědomí o jménu a výskytu podnikatelského subjektu klienta v rámci obchodního prostředí České a Slovenské republiky.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

27. Ve vyjádření k výzvě k prokázání skutečností žalobce uvedl, že společnost EL Production s.r.o. a společnost BOOST s.r.o. v roce 2009 měla v pronájmu reklamní plochy od stadionu Sparta Praha a SK Slavia. V roce 2010 měl žalobce reklamní plochy pronajaté od společnosti AdFinity s.r.o. Žalobce si od těchto firem tyto reklamní plochy pronajal a zprostředkoval dále reklamu a pronájem těchto ploch nabízel dalším klientům.
28. Finanční úřad Prahu 3 na základě dožádání správce daně ve vztahu ke společnosti BOOST s.r.o. sdělil, že podle § 93 odst. 4 daňového řádu byly fotbalovým klubům ohledně spolupráce s tímto subjektem zaslány výzvy, a z doručených odpovědí vyplývá, že s daňovým subjektem nespolupracovaly. Současně byly od této společnosti zajištěny faktury vystavené žalobci za zprostředkování reklamy a smlouva uzavřená se žalobcem dne 30. 6. 2010, v níž se společnost BOOST, s.r.o. jako dodavatel, zavázala pro žalobce v postavení klienta, provést reklamní kampani prostřednictvím reklamních ploch, poutačů buď vlastních, nebo třetích osob, při sportovních, kulturních a společenských akcích. Jako místo umístění reklamy byly uvedeny stadion HC Sparta Praha, stadion SK Slavia Praha, stadion Bohemians Praha, státní závodíště Velká Chuchle, po dobu od července 2010 do září 2010.
29. Finanční úřad pro Prahu 1 na základě dožádání správce daně provedl šetření ve vztahu ke společnosti El-Production s.r.o. V průběhu daňové kontroly k dani z přidané hodnoty daňový subjekt na výzvu k prokázání skutečností podle § 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb. předložil část požadovaných důkazních prostředků v elektronické podobě. Daňový subjekt byl opakovaně vyzván k předložení písemností a dokladů jako hlavní knihy za roky 2008 a 2009, vnitřní účetní doklady, pokladní doklady příjmové a výdajové, smlouvy s obchodními partnery, dodavateli, úplné bankovní výpisy za rok 2008 a 2009, evidenci daňových dokladů pro účely DPH za zdaňovací období roku 2008 a doplnění předložených evidencí za zdaňovací období roku 2009 o veškeré údaje vztahující se k daňové povinnosti daňového subjektu. Žádné důkazní prostředky však správci daně předloženy nebyly. Daňovým subjektem byla za období za zdaňovací období roku 2009 předložena pouze část daňové evidence, přijetí zdanitelných plnění deklarovaných záznamy v evidenci daňových dokladů od dodavatelů, kteří byli v evidenci daňových dokladů uvedeni nebo jejíž faktury byly předány mezi naskenovanými doklady a dále od neuvedených dodavatelů a nedoložených daňovými podklady nebylo daňovým subjektem prokázáno ani po výzvě k předložení důkazních prostředků. Společnosti byla zrušena registrace k DPH ke dni 1. 7. 2011, bylo u ní zahájeno exekuční řízení a současně na ní bylo podáno trestní oznámení.
30. Finanční úřad pro Prahu 1, jako dožádaný Finanční úřad, dále provedl místní šetření u daňového subjektu AdFinity Agency s.r.o., za účelem ověření spolupráce se žalobcem. U tohoto daňového subjektu bylo zahájeno vytýkácí řízení k přiznání daně z přidané hodnoty v roce 2010, vzhledem k tomu, že daňový subjekt neodstranil pochybnosti správce daně o správnosti a pravdivosti údajů, které vykázal u předmětných daňových přiznání, byla u něj zahájena daňová kontrola. Daňový subjekt předložil pouze neúplnou řadu faktur přijatých a vydaných za rok 2010, v níž se nacházela i faktura číslo 20100192 vystavená žalobcem za pronájem reklamních ploch za měsíc září na celkovou částku 60 000,- Kč. Na výzvy k prokázání skutečností a předložení dokladů - evidence pro daňové účely za jednotlivá čtvrtletí, hlavní knihu, bankovní výpisy, ale i specifikace ploch, soupisy zprostředkovaných firem ve vazbě na dokumentaci o skutečně poskytnuté reklamní službě

a podobně, které by mohly být důkazy v daňovém řízení, daňový subjekt nereagoval a s Finančním úřadem pro Prahu 1 nespolupracoval.

31. V rámci odvolacího řízení byl dne 4. 2. 2014 proveden výslech svědkyně V. B., která byla v období od 7. 12. 2009 do 8. 9. 2010 byla jednatelkou společnosti AdFinity Agency s.r.o. Jak uvedla, společnost se zabývala reklamní činností, marketingem, zprostředkovatelskou činností a reklamní agenturou. Svědkyně potvrdila že spolupracovala v roce 2010 se žalobcem, přičemž spolupráce probíhala na základě pronájmu reklamních ploch na Spartě, Bohemians, a Slavii, společnost AdFinity nechávala vyrábět bannery, jménem žalobce jednala paní M. reklamní plochy na fotbalových stadionech měli pronajaty od firmy BOOST s.r.o. a některé byly pronajaty přímo od sportovních klubů, což doložila předložením smlouvy uzavřené dne 13. 1. 2010 s AC Sparta fotbal, a.s. a dne 4. 1. 2010 se společností BOOST s.r.o. v řízení byla dále vyslechnuta jednatelka společnosti El – Production, s.r.o. paní A. R., která potvrdila spolupráci se žalobcem, blíže se však ve věci nevyjádřila, s tím, že o žalobce jako odběratele se staral externí spolupracovník společnosti Z. K.
32. V řízení byli dále předvoláni svědci: M. D., jednatelka společnosti AdFinity Agency s.r.o., P. H., a J. M. a jednatelé společnosti BOOST s.r.o., kteří se však k výslechu nedostavili.
33. Ve věci bylo dále provedeno šetření u AC Sparta Praha fotbal, a.s., HC Sparta Praha a.s., SK Slavia Praha – fotbal a.s., HC Plzeň, Basketball Nymburk a.s., Bohemians Praha 1905, a.s., žádný z uvedených subjektů nepotvrdil, že by byl se žalobcem v jakémkoli smluvním vztahu.
34. Žalovaný vyzval žalobce dne 8. 8. 2014, aby se vyjádřil v rámci odvolacího řízení ke zjištěným skutečnostem. Žalobce sdělil, že z účetní pozice byly ve fakturách veškeré náležitosti, které musí daňový doklad obsahovat. Bližší náležitosti byly pak obsaženy ve smlouvách o dílo, včetně ceny za provedené práce. Žalobce trval na tom, že s každou společností, se kterou byla uzavřena smlouva o zprostředkování reklamní činnosti, byla na každou akci uzavřena smlouva o dílo na následně provedené práce, které však společnost žalobce neprováděla sama, ale prostřednictvím reklamních společností AdFinity Agency s.r.o., BOOST s.r.o., a El-Production a.s., na základě komisionářských smluv, které byly fakturovány dalším odběratelům. Žalobce trval na tom, že reklamy a loga klientů byly umístěny na stadionech, což prokazoval předloženou fotodokumentací. K jednotlivým skutkovým zjištěním pak uvedl, že společnost Bohemians Praha 1905, a.s. dodala písemnosti za jiné období, její vyjádření proto nemůže být považováno za důkaz. Společnosti HC Sparta Praha, SK Slavia Praha fotbal a Basketball Nymburk, uvedly, že smluvním partnerem nebyl nikdo z dodavatelů žalobce, což však nevylučuje, že dodavatelem mohla být jiná reklamní agentura. Pokud jde o výslech svědků paní B. a paní R., vyplývá z nich, že v rámci reklamní činnosti si pronajímaly jejich společnosti reklamní plochy na stadionech, festivalech a dále je pronajímaly jiným firmám. Z uvedených skutečností proto podle žalobce vyplývá, že náklady, které žalobce zahrnul do daňového přiznání, měly být správcem daně uznány.

IV.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

35. Pro posouzení věci je klíčové, zda žalobce unesl důkazní břemeno k prokázání daňově uznatelných výdajů.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

36. Podle § 24 odst. 1 zákona o dani z příjmu ve znění účinném do 31. 12. 2010, *výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy. Ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů nelze uplatnit výdaje, které již byly v předchozích zdaňovacích obdobích ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatněny. Pokud poplatník účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem některé účetní operace kompenzovaně, posuzují se náklady, jejichž uznatelnost je limitována výší příjmů s nimi souvisejících, obdobně jako by byly účtovány odděleně náklady a výnosy.*
37. Judikatura Nejvyššího správního soudu k citovanému ustanovení zákona o daních z příjmů tradičně zdůrazňuje, že ne každý výdaj (náklad) může obstát jako výdaj daňově uznatelný. Daňový subjekt, který výdaj zanechá do svého účetnictví a následně daňového přiznání, je povinen v případě pochybností prokázat, že jej skutečně vynaložil, a to tím způsobem, který deklaroval na příslušném účetním dokladu. (viz např. rozsudky ze dne 12. 4. 2006, č. j. 5 Afs 40/2005 – 81, ze dne 31. 5. 2007, č. j. 9 Afs 30/2007 – 73, a ze dne 19. 2. 2009, č. j. 1 Afs 132/2008 – 82).
38. Stejně tak judikatura Nejvyššího správního soudu již konstantně trvá na tom, že existence daňových dokladů, i když formálně bezvadných, sama o sobě zpravidla ještě neprokazuje faktické uskutečnění výdaje (viz např. rozsudky ze dne 18. 1. 2012, č. j. 1 Afs 75/2011-62, či ze dne 31. 12. 2008, č. j. 8 Afs 54/2008-68). V první fázi daňového řízení tíží důkazní břemeno daňový subjekt, který prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních (§ 92 odst. 3 daňového řádu). Daňový subjekt prokazuje svá tvrzení především svým účetnictvím a jinými povinnými záznamy (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 - 119), nicméně jeho důkazní povinnost se vztahuje i na faktickou stránku plnění ovlivňujícího základ daně, tedy na prokázání jeho skutečné realizace (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. dubna 2008, č. j. 7 Afs 18/2008 - 48). Daňový subjekt je povinen prokázat nejen, že příslušné výdaje skutečně vynaložil, ale též to, že je vynaložil za účelem dosažení, zajištění či udržení svých zdanitelných příjmů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 9 Afs 30/2007 – 73).
39. Podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, *správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem,*
40. Správce daně nemá „povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik vážné a důvodné pochyby, že činí účetnictví nevěrohodným, neúplným, neprůkazným nebo nesprávným“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007-119). Pokud správce daně unese své důkazní břemeno, a tedy zpochybní předložené formálně bezvadné daňové doklady, musí daňový subjekt prokázat své tvrzení o provedení výdaje jinými důkazními prostředky.
41. Z uvedeného vyplývá, že správce daně postupoval v daňovém řízení v souladu se zákonnými ustanoveními i aktuální rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu. Žalobce k podanému přiznání k dani předložil v rámci daňové kontroly faktury a další účetní doklady, jimiž prokazoval výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, odečitatelné pro zjištění základu daně; (to se týká účetnictví za rok 2009, účetnictví za rok 2010 bylo natolik neúplné, že muselo být rekonstruováno)

Dále byly předloženy smlouvy se společnostmi El Production, AdFinity Agency a BOOST, jejichž předmětem byl blíže nespecifikovaný závazek těchto společností „navržení a provedení reklamní kampaně prostřednictvím reklamních ploch, panelů, poutačů vlastních nebo třetích osob, jeho obchodních partnerů, a to při různých sportovních, kulturních a společenských akcích, tak, aby byl zajištěn hlavní cíl kampaně klienta (t. j. žalobce) tj. rozšíření povědomí o jménu a výskytu podnikatelského subjektu klienta v rámci obchodního prostředí České a Slovenské republiky.“

42. Šetřením u uvedených skutečností však nebylo potvrzeno, že obchodní činnost probíhala tak, jak žalobce dokládá. Tyto společnosti nespolupracovaly s příslušnými Finančními úřady, jimi předkládané účetní doklady byly neúplné a zjištěné skutečnosti plně odůvodňovaly pochybnosti správce daně, zda skutečnosti deklarované žalobcem jsou pravdivé. Správce daně důvodně zpochybnil daňové doklady předložené žalobcem a důkazní břemeno se přesunulo na žalobce. Bylo na žalobci, aby prokázal, že k plnění, které ovlivnilo základ, daně skutečně došlo.
43. Podle § 93 odst. 1 daňového řádu, *jako důkazních prostředků lze užít všech podkladů, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem, a to i těch, které byly získány před zahájením řízení. Jde zejména o tvrzení daňového subjektu, listiny, znalecké posudky, svědecké výpovědi a ohledání věci.*
44. V nálezu Ústavního soudu ze dne 18. 4. 2006, sp. zn. II. ÚS 664/04, se uvádí, že *"při výběru daní nelze vycházet pouze z fiskálního zájmu státu, cílem musí být vybrání daně ve výši správně stanovené. Jako důkazní prostředky, jimiž lze doložit skutečnosti rozhodné pro určení daňové povinnosti, a tedy i daňové náklady, mohou sloužit prakticky jakékoliv prostředky vyjma těch, které byly získány v rozporu s právními předpisy. I za situace, kdy skutečným dodavatelem byl jiný subjekt než uvedený na dokladech, je ve smyslu zákona č. 337/1992 Sb. nezbytné umožnit daňovému subjektu prokázat skutečné výdaje jinými prostředky. Opačným postupem správce daně i soudů, kterým nebyla respektována práva a právem chráněné zájmy daňového subjektu, došlo k porušení čl. 36 Listiny základních práv a svobod a v konečném důsledku by mohlo dojít i k zásahu do práva chráněného čl. 11 Listiny základních práv a svobod".*
45. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7 Afs 173/2006-57, *„daňovému subjektu musí být dána možnost, aby svoji důkazní povinnost mohl splnit. Jako důkazní prostředky mohou být použity jakékoliv prostředky vyjma těch, které byly získány v rozporu s obecně závaznými právními předpisy. Z ustanovení § 31 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků vyplývá, že jde zejména o různá podání daňových subjektů (přiznání, hlášení, odpovědi na výzvy správce daně apod.), svědecké výpovědi a znalecké posudky, veřejné listiny, zprávy o daňových kontrolách, protokoly a úřední záznamy o místním šetření a ohledání, povinné záznamy vedené daňovými subjekty a doklady k nim apod.“*
46. Městský soud v Praze konstatuje, že žalobce byl opakovaně vyzýván k prokázání skutečností podle § 86 odst. 3 písm. c) a § 92 odst. 3, odst. 4 daňového řádu. Žalobce se dne 23. 8. 2013 vyjádřil k výzvě tak, že v kontrolovaném období měla společnost jiného vlastníka, současný vlastník převzal společnost až v lednu 2012 a nemohl proto při kontrole předložit požadované důkazní prostředky, protože je neměl k dispozici. Rovněž nemohl navrhnout doplnění kontrolního zjištění, protože o činnosti původního vlastníka kromě dokladů již předložených, další doklady a důkazy již k dispozici nemá. Takové vyjádření však nemůže žalobce zprostit důkazní povinnosti.

47. Městskému soud v Praze nezbývá, než konstatovat, že argumentace žalobce neobstojí, postup správce daně byl v souladu jak s právní úpravou, tak i s ustálenou rozhodovací činností správních soudů. Ze všech uvedených důvodů nebylo proto možno žalobě vyhovět. Jak vyplývá ze shora citované judikatury, byl to žalobce, koho stíhalo důkazní břemeno. Nemůže se proto s úspěchem dovolávat toho, že ve věci nebyly provedeny výslechy svědků – M. D.á, jednatelka společnosti AdFinity Agency s.r.o., P. H., a J. M. jednatelé společnosti BOOST s.r.o. Tyto osoby byly k výsledku předvolány správcem daně v průběhu odvolacího řízení, žalobce jejich výslech ani nenavrhl a na závěru, že své důkazní břemeno neunesl, z tohoto důvodu absence svědků u výsledku ničeho nemění.
48. Žalobce neunesl důkazní břemeno k prokázání reálného uskutečnění zdanitelných plnění, naopak šetřením správce daně byly zjištěny skutečnosti, které významným způsobem zpochybňují správnost účetních dokladů předložených žalobcem. Jde zejména o skutečnost, že všichni smluvní partneři žalobce, jeho dodavatelé, byli pro své správce daně v podstatě nekontaktní a šetřením se nepodařilo ověřit, že pro žalobce skutečně realizovali fakturované reklamní kampaně. Žalobce nebyl schopen upřesnit, jakou konkrétní reklamní činnost vyvíjel pro své klienty, jím předkládané fotodokumentace je neprůkazná, není z ní patrné, s kým měl uzavřenu smlouvu a jakou konkrétní službu poskytl a za jakou částku. Dotázané sportovní kluby popřely, že by se žalobcem samotným, nebo s jeho dodavatelem měly smlouvu o reklamě uzavřenu. Všechny uvedené okolnosti vedly soud k zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
49. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s. ve věci plně úspěšný žalovaný má právo na náhradu nákladů řízení, jelikož mu ale v řízení nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti, Městský soud v Praze rozhodl, že se žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. března 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu